

JESUS - LÆR MIG AT BEDE

I artiklen her deler jeg nogle af mine tanker om og erfaringer med bøn. Det handler samtidig om Bibelen, hvor jeg finder viden og løfter i forhold til bøn. Jeg er på vej. Min bøn er stadig: Jesus, lær mig at bede!

GUD GLÆDER SIG OVER MIN BØN

Gud lærer mig om sig selv igennem skaberværket. I Kenya for nogle år tilbage blev vores to hunde mine læremestre. Zoey og Blackie, to skønne labradorhunde, var evigt glade hver gang de så mig. De logrede ikke blot med halerne, men nærmest med hele deres krop. En dag slog det mig, at deres store udstråling af glæde var helt uafhængig af mig. Jeg kunne være glad eller ked af det, en "god" eller "slem" pige – hundene sagde altid med deres udstråling: Jeg elsker dig.

"Sådan er Gud over for mig," tænkte jeg. Han er glad, når jeg kommer, uanset hvordan jeg er eller har det. Glædestrålende over

noget, jeg har fået til. Eller ulykkelig over noget, der er gået galt. I Guds øjne er jeg hans unikke skabning, som han elsker med en evig og udtømmelig kærlighed.

Det er den Gud, som jeg beder til! Bibelen siger, at det behager Gud, at vi kommer til ham. Faktisk spejder Gud efter nogen, som søger ham, som han kan hjælpe. Han beskrives som en, der banker på til mit liv, fordi han inderligt ønsker at være med mig i alt (Hebr 11,6; 2 Krøn 16,9; Åb 3,20).

GUDS LØFTER

Bibelen beskriver en Gud, som er endnu mere interesseret i mig, end jeg er i ham.

Jeg oplever mine egne længsler. Længslen efter Gud. At han må høre mig, svare mig, være med mig. Alt dette ønsker han i endnu højere grad, end jeg gør.

Når jeg beder, så er det en styrke for mig, at jeg kan pege på, at idéen er Guds. F.eks. at det er ham, der har sagt: "Bed, så skal der give jer", "Hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som gives alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den." (Matt 7,7; Jak 1,5).

MIT EGET LIV

Jeg beder i forhold til mit eget liv. Mine

behov, det svære, tak for det dejlige osv. Når jeg læser 1 Thess 5,17 "Bed uophørligt", så tænker jeg på, at min morgenbøn ikke slutter med et Amen. Bønnen er en invitation til Jesus om en åben linje hele dagen.

I løbet af dagen vender mine tanker sig til Gud i bønner, enkeltsætninger eller flyvske tanker, der ikke bliver formuleret til sætninger. Det kan være om noget, der er "gang i" på en længere bane, som jeg "minder Gud om". En bøn om hjælp til noget. En forbøn. En tak.

NÅR ORDENE BLIVER VÆK

Så er der øjeblikke, hvor det er svært at finde ord. Da hjælper det mig at tænke på Rom 8,26: "For hvordan vi skal bede, og hvad vi skal bede om, ved vi ikke. Men Ånden selv går i forbøn for os." Og Rom 8,34 "Kristus Jesus er død, ja endnu mere, han er opstået og sidder ved Guds højre hånd og går i forbøn for os."

Nogle gange beder jeg Gud om at give mig ordene til at bede. Andre gange beder jeg ham bare om at være hos mig og "holde armene om mig". Mit udgangspunkt er ærligheden, at "lige nu har jeg svært ved at finde ord", og så hjælper Gud mig fra, hvor jeg er.

IKKE GOD NOK ...

I Kenya så vi et skilt, hvor der stod: "Når Djævelen minder dig om din fortid – så mind ham om hans fremtid". Det er faktisk dybere end som så. Satan er besejret, så hvilken ret har han til at pege på noget som helst i mit liv? Ingen ret. Men nogle gange så lader jeg ham gøre det alligevel ...

Sl 143,1-2 er en bønnetekst for mig, når jeg trænger til at fokusere på, at Gud hører mine bønner på baggrund af sin trofasthed og kærlighed. Det handler ikke om min fortjeneste. Gud ved godt, at jeg ikke formår. Selveste mit behov er nøglen til alt det, som Gud gerne vil give mig. Som det udtrykkes på poetisk vis: "Luk munden op, så skal jeg fylde den." (Sl 81,11).

MIT FORVIRREDE JEG

Nogle gange er det svært at erkende, at "Hjertet er det mest bedrageriske af alt" (Jer 17,9). Paulus advarer: "Derfor skal den, som tror, at han står, se til, at han ikke falder" (1 Kor 10,12).

Jak 4,3 siger, at vi ikke får det, vi beder om, fordi vi vil misbruge det, vi får. Jeg har brug for Guds hjælp til selverkendelse og overgivelse. Hver dag. Så jeg bruger hans gaver til andres og mit eget bedste.

I forhold til mit eget dybeste indre, bruger jeg Sl 139,23-24 som bønnetekst: "Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker, se efter, om jeg følger afgudsvej! Led mig ad evigheds vej."

FORBØN

Min yndlings forbønstekst er Luk 11,5-13. Det er en tekst med modsætninger. Gud beskrives som en kærlig far, der ønsker at give sine børn alt. Som modsætning er den modstræbende ven, som ikke gider stå op om natten for at give mad til en tilrejsende. Alligevel lykkes det, fordi den spørgende er påtrængende.

For mig er det blevet et løfte om, at jeg aldrig kan være for påtrængende, når det handler om at få noget at give videre til andre. Det er i orden, at jeg trygler og beder igen og igen. Gud vil give mig det, som jeg har brug for at give videre. I rette tid.

EN GUD, DER GIVER MERE

Gud har givet mig ansvar for mit. Gud tager ansvar for sit. Det betyder, at Gud ikke er en bønne-automat med et forprogrammeret svar. Gud svarer på sin måde, til sin tid og som han ser, det er bedst.

Vi har et skønt løfte i Ef 3,20: "Ham, som formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår." Når Gud nogle gange siger "nej" eller "vent", så kan jeg have tillid til, at det er bedst.

AT LYTTE

For at bøn ikke kun bliver envejskommunikation, så er det vigtigt at lære at lytte til Gud. Beretningen om Elias fortæller, at det kan være nyttigt at stoppe op og være stille for at lytte til Gud (1 Kong 19,11-13).

Gud formidler sig til os på mange måder. Jeg oplever det tydeligt igennem Bibelen. På baggrund af konkrete bønner ledes jeg til ting i Bibelen, som tjener mig som svar. Det sker også igennem sange, prædikener, i møder med andre mennesker, i naturen, i begivenheder, påvirkning af mine egne tanker og flere endnu.

Gud må være med os i vores forståelse

af, hvad han siger til os (Luk 24,27.32; Joh 16,13). Det gælder for Bibelen og også at andre former for "lytten til Gud" bliver vurderet i forhold til, om det stemmer overens med Bibelen. For Jesus har sagt, at hans ord vil bestå (Matt 5,18).

BIBELSKE BØNNER

Har du lyst til at kigge nærmere på bøn og bønner i Bibelen, kan du f.eks. læse i Salmerne, som indeholder mange bønner. Du kan også se på Jesu bønner og bønneliv. Eller på forskellige af de bibelske personer som f.eks. Salomo, Samuel, Moses, Abraham, Daniel, Hannah og Job.

Jesus lærte os én særlig bøn, Fadervor (Matt 6,9-13). Den har en fantastisk opbygning, som jeg nogle gange bruger i mine bønner:

- 1) Fokus på Gud, hans herredømme, hvad han formår
- 2) Vores behov for dagligt brød (åndeligt og fysisk) og for tilgivelse
- 3) Tilgivelse af andre
- 4) At han vil fri os fra fristelse og ond
- 5) Fokus på, at han formår alt, og at al ære tilkommer ham.

Jeg har brug for Fadervor i mit liv. Bøn drejer sig nemlig ikke først og fremmest om mig – men om ham. Om det han formår. Om tilliden til ham. Om at jeg overgiver mig til hans bedre plan. Om at han er i stand til at hjælpe mig med alt. Om at han møder mig, hvor jeg er.

Må Jesus lære os at bede på den måde. I fuld tillid til ham, og det han kan gøre for os. ■

Line Nielsen

Line er gift med Jan og hører til Nyborg menighed. Hun brænder for at lære Jesus bedre at kende igennem bibelstudium og bøn.